

cum hanc negent vno, si eius motum dicitur in corpore, ad hunc primum
 motum in corpore elevata a baria producere motum. Sic quoniam
 est spualis, verum non mihi apparet quomodo aia possit primum motum
 in corpore elevare. Per impressam non qualitatem impossibile videtur.
 Quae non illa est qualitas. Semper enim corporea, ut in corpore nulla
 spualis subiectari possit. At qualitas corporea tam vni pro-
 portionata ad producendum motum spualem, quam ipsa primum
 motum corporea: quod hanc elevationem est vno impossibile. Per actum et
 aia in cursum impossibile est tales elevationes. Nam cetera si qua actio
 vni. ab eorum. aia quod emanationibus in proprietate velle
 tendum est. In illa actio non potest cetera nisi productio motus
 localis, impulsus, ne demus actionem vni. ad motum localem
 tractam. Motus non localis est actio, et opposita nulla actio ad illum
 vni. trahi potest. Si est actio productio impulsus vni: quod iam
 aia dum est in corpore elevet actum primum suum motum
 cum nulla alia sic primum, quod vni. producat impulsus, atque ad eo
 relabenti in id quod supponebant.

Atque non veretur concedere distinctam primum
 in aia qua mediante a leuet primum motum in corpore, ut
 concedimus in hunc agentem, quod elevet phantasma ad produ-
 ctionem spei intelligibilis: sed haec et vno est vno impossibile, quod
 haec primum est productio motus localis, impulsus. cum non
 producat aliquid in primum motum in corpore, ut non producat in hunc
 agentem in phantasma, vni. cum illa producat motum in aia
 impulsus ut in hunc agentem vni. cum phantasma producat
 spei intelligibilem in vno potest. Sed utrumque impossibile est
 ut iam probauimus. Nihil quod illorum phantasma non ferat et ad-
 ferant primum motum in corpore vni. a deo elevat quod mo-
 dum ita ad producendum motum in aia. De his in a libi
 agendum est.

Inter res corporales primo de se habet dicitur esse
 re distinctam potentiam a potentia quantitatis. Haec est in via

Seco in 2. dist. 2. q. 9. Gabriel. ib. q. 2. hanc disp. q. 51. sect. 5.
n. 3. C. q. bati q. si ds subiam denudat in quantitate, et hui-
usmodi loca immutata perseverabit, et poterit de loco in locum
transferri: q. nec p. niam p. sentia a quantitate q. sentia dis-
tinctam. 2. Subia e. inima p. sentia ipsi quantitati: sed n. pot. ibi
si p. sentia dici nisi q. modum sibi intrinsecum, et distincta a p. sentia
sentia a quantitate: q. et. Aliter quoniam daretur modum q. intrin-
sece afficeret magis les. ratio distinctas. 3. q. si subia est
ca. quantitate, magis occidens supponit: q. et. cum p. niam p. sentia
sentia, cum implicet aliqua occidens, et n. existeret in loco.
Cum q. dicitur subia non quantitate e. in loco, delam ad signi-
ficatum excludere aliud corpus a loco non p. sentia quantitate.
Nam ubi p. niam subia n. e. loci le. p. sentia: et ad hoc sa-
tis e. ut illi loci quantitate negatio penetrabilitatis n. tr.
addati, quomodo Lapide albo nati addit negatio nigri, quae sub-
lata albedine et tollit.

Obj. 1. Ubi subia nec est definitum, nec
circumscriptionum: sed nulli e. nati, qd n. d. definitum
e. circumscriptionum: q. subia non habet suum p. niam. Major q.
q. supponimus subiam quantitate: denudatam immobilis q.
seuerare. in loco, et les. pondere. Imde totam, toti loco, et in
p. sentia partibus. Unde p. sentia n. e. definitum. Dn n. e. ubi loci
repletum, cum admittat eodem loco q. dicitur corpus, unde con-
uenit n. e. circumscriptionum: ad locum n. ubi circumscri-
ptionum nati videtur impenetrabilis. Denique ubi subia p. sentia
e. circumscriptionum. Cum in illi nati debeat negatio a loci
in eodem loco, q. semp. illi nati debeat quantitate, hoc satis
e. ut sit circumscriptionum. Quomodo aut. Te una quantitate
cum alijs vobis penetrat in eodem loco p. nati a deo, ut
cuius ubi circumscriptionum, non q. habet impenetrabilitatem
actu, sed q. illi debeat. Denique negatio et facile pot. ubi
circumscriptionum semp. aliud corpus ab eodem loco se referre

Nam qualitates q̄ reat̄i distinguunt̄ n̄ hēnt ullam impene-
 trabilitate, et n̄ illarum Vbi, potius ē circumscriptionem quā definitivam.
 De loci igit̄ circumscriptione dicitur ut dicitur ut tēp̄ totam in toto, et
 p̄m̄ in p̄. loci p̄t̄i p̄nat̄. Nec n̄ illos audientes con-
 sidero q̄ Vbi qualitatum et sub̄ta distinctionem negativam appellat̄, et
 tēp̄ d̄. n̄. Vbi distinctioni dicitur eorundem q̄ n̄ hēnt impene-
 trabilitatem, cū p̄t̄i sit totam tēp̄ in toto loco et totam in qua-
 libet parte p̄ncere. Verum hęc les p̄ncipio tota consistit in
 nomine

Ex his et facile probari manet quantitatem et
 qualitatem reat̄i distinctas hēre p̄p̄rium Vbi. Dicunt̄ n̄
 ac vere sunt p̄sentes, cum sub̄ta uniant̄, et unio cōn̄tra
 supponat p̄sentiam utriusq̄ extremi. D̄n̄ q̄ hēnt d̄versam
 inditatem realem a sub̄ta, quantitate et inter se: sed
 d̄versa caritate reales non possunt affiri intrinsece unio-
 ni: q̄ sunt p̄sentes quavis q̄ sub̄ta ubi peculiare ac sibi
 intrinsecum. Confirmat̄ q̄ d̄ ē p̄sens ē q̄ intrinsecum
 in le q̄ talis d̄nominat̄. Vbi q̄ qualitates separari
 possunt a Deo a quant̄. et inter se, ac de loco in locum
 transferri: q̄ hēnt Vbi sibi peculiare et intrinsecum. Nec
 ob̄stet̄ in eodem loco cum sub̄ta, nam Vbi n̄ multiplicat̄ sibi
 q̄ multiplicationem loci: sed q̄ multiplicationem sub̄ta, nam
 multę quantitates et sub̄ta mater in eodem loco a Deo po-
 ni possunt, et n̄ unaquaq̄ suum Vbi peculiare habebit

Ob̄. Si qualitates reat̄i distinctione peculiare ob̄-
 herent et herent motum localem sibi p̄p̄rium et intrinsecum: sed hoc
 ē falsum: q̄ est. Major ē manifesta, cum n̄. Vbi sit t̄ris motus
 realis impole ē q̄ in aliqua le d̄etur, quā p̄p̄rie et intrin-
 sece localem motum n̄ subcat̄. Min. p̄bati q̄ qualitates di-
 cunt̄ moveri p̄cipientes ad motum sub̄ta: q̄ non hēnt p̄p̄rium et
 intrinsecum motum. Restat̄ qualitates p̄p̄rie motum localem
 sub̄ta, nec n̄ negandum est cum sub̄ta motum et qualitates

intrinsicis motu moveri: nam una semp motus sit in leg'moueri
erit et in qualitatibus: q' solum dicitur p' accidens moveri q'
caus motus primario coe'nect' e' sublimi' nat'is ex eo qd' qualitas
q' uniuersit' mobili' p'prium ac lealem, sibi'q' intrinsicum motu
n' subeant, p' quem e' p'prium ac leale ubi agnunt

Major argumentu' e' q' ad hoc q' alienum qd'
hinc pot' deduci: q' quod p'bet falsum e' non aequi ueris p'prie
nisi: Ubi dati uerus motus nam corpus x' Dni existens in
sacra Eucharistia nota ho' hinc aequi uerum ac p'prium ubi
eiusdem spec'i uer' p'prie qd' in ea hinc; et in n' uel' p'prie su-
bire motum: q' e' t' Min' p'bat' q' p'prie q' nullum pot' se-
bire motum ex ui' e' natus, tum ibi non sit p' ordinem ad locum:
nec e' q' accidens, q' motus hic intrinsicus corpori. x' Dni et uis
aegrit' p' sentia' sup'nat'is: q' nulla ius nati' pot' p'cedere. Dein
q' si ex ui' e' natus p'p' talam aegrit' sentia', posset et aeg-
rit' p'prie, quam hic in sacra Eucharistia, cum sit ubi
eiusdem spec'i. Ita de se dicitur D. Thom. 3. p. 2. q. 76. art. 2. uis
eius' d'isipula ad eum locum, p' sentia' dicit' in uocat' eius' art.
et dicit' 53. sec. 1. hinc 3. Dni q' ut de se aliena d'isceda-
mus, uis' x' Dni moveri p'prie et leali motu sup'nat'is, q' p'
sacramentalis a Deo leuat' at' tanquam illius instrumenta
eum motum efficere, uel' e'fici a p'prie motu sac' d'otis e'le-
uata, l. cuiusuis alienus q' uis' p'prie tractat sacramentum,
qd' minus n' e' posita illius instrumenta.

De modis et quibus alijs solent' q' hanc
ueram p' sentia' d'isceda' a p' sentia' l'ij modi fiunt modaliter.
Primum a p'prie l'it, q' ut modi d'isceda' locum, d'isceda' et
productionem uendicant, ita et possunt d'isceda', uno p'prie l'it
uident' d'isceda' p' sentia' e' t' qd' e' qd' e' uis' uerum. Nisi
tamen non uideo difficultatem q' q' n' p'prie dicere motu uis'
e' p' sentia' p' ip'as l'it q'as mod'ificant p' sentia'. Alijs quin-
tum les moueri d'isceda' et motu agemur motu uendicere

omitto alia q̄ facile possunt cogitari, et hanc peni faciunt et
 h̄s glabiles. Quod detinet uō ad eam et tunc em, ē maior
 r̄o, q̄ n̄ distinguit a le, cuius sunt a p̄ r̄o: produho etia
 ē posho lei cocha cas, unde ut una quaq̄ distinguit ita di
 h̄ntia exigit produhoem. In d̄ta n̄ nihil simile cogitari
 pot̄.

Articulus Secundus.

¶ Plures simul p̄sentis in eadem re dari possunt.

Non expendimus uires n̄ q̄ impote ē, p̄sonere rem sit
 uisus in locis ut in physica p̄ h̄i ē, h̄ in eodem plures ibi
 p̄sentis concedere, um una sapi sit, ut ad equat h̄i h̄
 fiat p̄sentis. Et si n̄ p̄sentis dicat ordine actia am ad eon
 p̄secum spatium, oē p̄ti n̄ h̄nt eundem oīe ē sumi p̄sentem in
 le p̄sentis: actia uō eundem sp̄ci non concedunt plura
 n̄tri in eodem sub̄o nisi um h̄nt ē sumi p̄sentem non uō simi
 lem, ut h̄nt v̄g. com̄p̄ti Petri et Pauli. Solum q̄ querim̄
 v̄ oīo uirtute p̄t̄ accidere ut les p̄t̄ h̄nt plures p̄sentis
 p̄, in eodem, p̄, in diuisis locis, p̄, ille sint eiusdem, p̄, diuisa
 rationis. Et imprimis aduerendum ē diuisis in locis posse eandem
 lem h̄re diuisis p̄sentis, p̄, eiusdem p̄ diuisis n̄is. Nec ē dis
 ta noua indiget p̄oī, accurate n̄ hac de le pers. lib. 4. p̄p̄.
 cap. 5. q. 5.

Tota igit̄ difficultas ē. Vt eadem les in eodem
 loco plures h̄re p̄t̄ p̄sentis. Et imprimis quod attinet ad p̄
 sentis eiusdem loci aff̄i tendum ēb̄. quam peni h̄nt tenus
 sup̄posuimus. Probat̄, q̄ n̄ magis le pugnant̄, dua p̄sentis
 eiusdem loci in eodem loco, quam dua sub̄o h̄re in eadem
 sub̄o, et eundem ē sumi sit, dua h̄re actioibus tota lib̄s
 produci, idem sub̄o h̄re sit dua h̄re ealores et b̄. sed h̄e

via dicitur uirtuti concedenda sunt: q̄ et concedendum est ean-
dem rem posse diuinitus habere duas locales p̄sentias eius-
dem rei in eodem loco. Natis n̄ sup̄fluitatis ratio q̄ sola
obici potest nulla est. Quia dicitur ap̄te. In p̄sentia te-
dicant ordinem certissimam ad partem, et p̄p̄ia in diuisis spa-
tibus natio sunt diuisa, non tenent in distinctionem a se. Obi-
gi multa succedere possunt nati eā in eodem loco, et multae
res si a Deo penetratiue ponantur, s̄ sunt tales, ut nati ita
existant hēnt in eodem loco multas p̄sentias. Nec est p̄sentia
sumit hanc distinctionem a subto. Alioquin n̄ eorum multae
tas quouis modo concederetur sup̄nat eā posse in eodem re.
Tadhent distinctionem numericam a sua intrinseca diuisa, et
entitate modali, ut reliqui etiam modi.

Obi. 1. eadem res n̄ pot̄ nec diuinitus plures he-
re motus locales ad eundem locum: q̄ nec plures in eodem p̄sentias.
anis uerum uidetur q̄ motus localis distinguitur p̄ partem in-
quo fit. Quia q̄b̄ q̄ est factis aequis ubi: q̄ si res n̄ pot̄
hēre sibi plures motus, non pot̄ et hēre sibi plures p̄sentias.
Reris negando anis. Loc̄ n̄ eadem res et si una in aequat p̄-
sentiam ferre multos motus locales in eodem sp̄tuo, et ad eun-
dem locum diuinitus, s̄ et plures aequat p̄sentias. Quae
n̄ in hōe maius est implicatio quam in eo q̄d pluribus actio-
nibus totalibus eadem factis sibi pat̄ in eodem subto eandem
diuisa factis eiusdem ubi, q̄ p̄tia est iam p̄bauimus. Quod
us ad p̄b̄eri antecedenti assumebat̄. motum distinguitur p̄
sp̄tuum falsum est, nam in eodem sp̄tuo fieri possunt plures sibi
plures, ut exemplis facili comprobabit̄: q̄ motus localis n̄ distin-
guntur p̄ sp̄tuum, sed tantummodo p̄ p̄sentias, quarum sunt factis
res acquisitiones, quemadmodum sibi actiones p̄ hōis productis in-
rigunt̄.

Aduertendum est est ad diuisā p̄sentias non

semper opus est diversis modis, nam presentia et accipi potest per
 instantanea productionem. Si ergo aliquis afficitur in hoc vis
 tantum producat in eodem resultat ubi qd pati sit in hoc:
 ad hoc igitur ut danti plures in eadem le presentia, id opus est ut
 subeat plures motus locale, sed satis est si danti plures in obta
 tanea actiones presentiarum producat. Unde et si quis supe
 rioris argumenti concederet, adhuc copia est facta.

Obv. 2. An lapis albus n pot sit pluribus
 locis simul in eodem loco ad alium lapidem album. q nec
 unum ens pluribus presentis correspondere in eodem spatio. Satis
 bona dicitur, qd quidem lapis albus presentem ad alium ordinati
 ita et les locata q presentia ordinati ad spatium. Per huius sup
 posita doctrina quam ad presentia lesis tradidimus lesis simul
 in eodem non distinguuntur ex natura rei a finis: sed in lapide albo
 lesis est eademmet albedinon sicut aliter correspondet.

Unde posito eodem dicitur et hoc n potuit lesis multiplicari.
 Longe diversum dicitur si lesis mota tridistingerentur a finis
 ut distinguerentur presentia, tunc temporis n cur non prodet huius
 albedo plures heri lesis ad eundem trini, nulla apparet
 lesis q contrarium p suadeat, excepta supfluitate partium
 in le q q unam tm sufficienter constitueretur: huius uo ori
 dina opore nulla est.

Hinc et manifeste apparet non posse eandem lesi
 pluribus correspondere spatio q idem ubi. Si n hoc essentialium
 huius ad spatium, plarium est mutatio spatii, mutari ex ubi. Ita
 dicitur uo hoc n est positivum, sed imaginarium, ut n docuimus ad
 libros phys. persistere eodem ubi supfluit q corpus in unum
 mutatur. Nec officit qd spatium imaginarium non sit ens po
 sitivum. Et si n ens positivum, huius in gre ca efficientis, nec
 matris, aut factis interna potit pendere a non ente, potest
 in partem et ob huius, quomodo comphis negris a vita
 dependet et tempus locale ab imaginario.

Idem contra oby. Idem motus in idem tempus reale pot' corresponde-
re diuisis partibus temporis imaginarij: q' et idem corpus p' idem
Vbi pot' correspondere diuisis partibus spatij imaginarij. ans pla-
num e, iam n' a' h' concedimus eundem motum posse a' d' es
le produci, quo posito le producat' et idem tempus intrinsecu mo-
tu, qd' ab illo tm' uirtuatu' distinguit' q' motus q' sm hoc tem-
pus reale correspondit tempori p' terito imaginario correspondet
hic mo' p' sent. sentia uidet' bona q' non minus a' entilem a'
diuim uidet' h'ic: tempus reale ad imaginarium, qua' Vbi.
ad spatium item imaginariu: q' si q' idem tempus reale motus
correspondere pot' pluribus partibus temporis imaginarij, pote-
rit et corpus q' idem Vbi correspondere pluribus partibus spatij.
Hoc argumentum si prematur non fauorem uidet' tota' ob' h'ic na'.

Aduertendum in cum Socr. disp. 11. sec. 9. no.
15. tempus reale pot' considerari tantumò in suam realemen-
tatem, s' in locum, et correspondiam qua' h'ic ad corpus
imaginariu. Sub priu' consideratione n' e' dubium tempus re-
ale le produci le producat' motu, cuius e' intrinseca mensura.
Sub posteriori non pot', ad hoc n' narium erat' ut tempus imagi-
narium p' teritum cui o' lim correspondit, iterum rediret, qd' est
impple, cum sit quid' regarium et successiuum ad qd' nulla po-
test' actio trari. Ad argumentu' q' concedendu' e' cum Socr. ut
no. 18. ans, reposita' superiori' distinctione, et neganda e' con-
tra, vna' magis rem' prouenire esse n' temporis ac spatij
imaginarij. Spatium n' concipit' ut a' l'gd' permanens et im-
mutabile. Unde n' intelligit' h'ic p' t'ens diuisi eius partibus
nisi q' sui mutationem, cum spatium sit immutabile, nullamq'
pot' subire uicissitudinem: h'ic aut' mutatio n' pot' e' nisi in
diuisi p' t'entis motu, qd' h'ic p' t'ens h'ic diuisi partibus spatij.
Tempus u' imaginariu' concipit' ut a' l'gd' successiuum et qd' per
partes fluit, unde ut idem motus diuisi illius partibus corres-
pondeat non opus e' ut diuisi motu' induat, cum mutatio h'ic in ipso

tempore imaginario, sed satis e' ut iterum atq' iterum motus fiat.
Atq' adeo tota uariatio de in tempore, non p' aliquam lealem mutatio-
nem, q' tendere n' pot' nisi in ens uerum et leale, sed q' motus uer-
itatem h'et eoriam et duricem.

Inferet ex dictis: q' tempus reale n' h'et certam
ordinem ad tempus imaginariu, sicut ubi ad spatium h'et: sed
hoc e' falsum: q' et' min. s'bi q' sicut implicat dari aliq' b' ubi q' n'
n' sit in aliqua p' sp'ij, ita implicat motus q' non fiat in aliqua p'
temporis imaginarij. Redit concedendo tempus reale h'et certitatem
ordinem ad imaginariu, implicat n. motus q' non sit in aliquo tempo-
re imaginario. Dm in n' h'et certalem ordinem ad hoc, q' ad il-
lud tempus, ut ubi certum fiat ad certam partem sp'ij imaginarij.
Nec n. e' inconueniens, quod exigentia naris alieupus n' ueruca-
tur ad actum p' aliquam h'ant q' naris subto competat. Quantitas
n. quouis naris uerucatur p' q' n' in op'io e' ut fiat: circulare
q' quadratam, sed exigentia illa naris pot' reduci ad actum p' q'
figuram cuiuscunq' sp'ij. Si in q' p'ntatibus specificis p'ntatibus
Nam Petrus naris p'ndulat uisibilitatem, et in exigentia illa naris
reducit' ad actum q' hanc, q' illam uisibilitatem. Eodem mo' h'
uim' tempus reale certit' p'ndulare, correspondentiam
ad imaginariu q' certit' exigentia pot' reduci ad actum p' q'
correspondentia ad hoc uel illud tempus imaginariu.

Quod uo' id concedamus in tempore, negemus
in d'centis, si eadem p'p'one, comparatur cum q' h'et uim' ad
g'riano puenit d'nt' sp'ij et tempore explicata. Dm
ex uo' op'io confirmari uidetur. Nam comuniter concedunt oes
eundem notum q' h'et sp'io v. q' uixit hora pot' h'et h'et sp'io me-
dia hora: q' h'et motus p' accidens e' q' h'et leat' d'nt', q' tantis tem-
pori imaginario: q' et' p' accidens erit ut correspondeat d'nt', q' illi.
Et in semper certitate ut correspondeat tempori imaginario, sicut
certitate e' ut fiat in tempore reali. s'bi uo' non ito' sc' h'et n' d'nt'
q' imaginarij. Impoten' est, quod hoc ubi non correspondeat

tanto spatio, nec n. p. illud in maiori, & minori loca locata poni
pot. q. et centralis e. ut huius certis partibus spatio, ubi non ponatur
et non alteri. Quam omnem uarietatem sciam afferre uideatur
divisitas q. e. inter tempus imaginarium succedivum, et spatium
immobile. Dicitur autem q. p. portionem inter ubi et tempus loca
in eo m. uisibile, q. q. huiusmodi hoc ubi dicit centralitatem non ad hoc
spatium, et aliud ad illud spatium, ita. et motus futurus, seu il-
lius tempus reale dicit centralitatem non ad tempus futurum, pra-
sens, ad tempus praesens, et p. tenet ad praeteritum. Nam et
praeteritum motus iterum fieri possit praesens, n. h. fieri pot. ut non
fuerit praesens, et sic de ceteris

Quod praeterea diximus de praesentibus eiusdem loci
v. plures diuisas partes e. in eadem loca eodem loco, om. et uideatur
de praesentibus diuisa spatio. Vg. de diuisiua et circumscriptione. Do-
cet n. Sacrum Cushmanus mis. etiam praesentiam diuisiua quae
ibi corpus X. Dicitur huius non e. impotem in quouis alio corpore et
p. huius in primis q. nulla inde sequitur contradictio. Nam quaedam alia
obiciunt futurum si corpus diuisibile q. ubi circumscriptionem,
et indiuisibile q. diuisiua nullius e. momenti, solum n. se q.
p. diuisis motus huius diuisis et suis partes: falsum uo huius si
aliquam partem et eius negotium. Nam negatio alterius quam unum
q. q. ubi inferat in rem ubi e. am, physica h. e. et quae p. accedat
p. huius negata tollitur. sic et p. diuisis motus positio e. ent pertra-
huc, q. uo p. diuisiua locati p. huius se motus non excludunt lo-
ca et impetrantur q. q. corporis p. huius circumscriptione coexistentis motus
se loci partibus excludunt. hoc uo non e. ad aduenit, quod si
huc negotium e. huius negatam: sed duas p. huius positio, quarum
una q. q. suo mo. a. huius ubi

Uobis uo uo p. huius huius uia, q. uo le p. huius e.
inter huius praesentis motus sit inter huius positio, n. magis le p. huius e.
uidentur in eodem sub. q. q. huius et calor, a. huius et uisus,
et quouis alia contraria: sed huius uia uirtute sunt p. huius in eodem

subto: q̄ et illi modi p̄sentia potes erunt. Nec potest ad quā modi
 levari. Nam eadem aīa nates ut alibi tradidimus s̄b̄ d̄iuisiōe po
 test pendere a mā, q̄ modum unidris, et existere independentē
 q̄ ueram subsistētiā, et accidens contrariis modis affectum eccēhā
 tradidimus: sed inter hos modis n̄ certit̄ maior le pugnantia quā
 certati inter modum p̄sentē d̄iuisiōis, et m̄m̄ p̄sentē existens
 existētiā: q̄ et h̄i potes erunt s̄b̄ in eadem le

Dein p̄bat̄ q̄i modi illi p̄sentis non pugnat
 inter se exp̄. sub̄ti, nec exp̄. p̄bat̄, nec exp̄. utriusq̄ s̄b̄ n̄
 d̄iuisiōis: q̄ q̄ illam potes sunt in eadem le eodem loco n̄
 repugnare exp̄. sub̄ti p̄bat̄, q̄i corpus d̄. D̄ni eodem tempore ē
 in celo circumscrip̄tiue: et in sacra eucharistia d̄iuisiōis q̄
 nec le pugnat exp̄. sub̄ti dari s̄b̄ hos modis in eodem corpore in
 eodem lo. Exp̄. loci non le pugnat, et p̄bat̄ q̄i in eodem loco
 in quo corpus d̄. D̄ni d̄iuisiōis existit̄ quantitas h̄os h̄as sa
 tra existit̄ circumscrip̄tiue. Exp̄. utriusq̄ s̄b̄ n̄ le pugnat
 inde p̄bat̄, q̄i nulla s̄q̄t̄ in sub̄to contradictō, ut iam ostendi
 mus: q̄ n̄ ē negatiuum d̄iuisiōis s̄b̄ eos modis eodem cor
 poris, et in eodem lo posse conferre. Et le. q̄i nulla certit̄ im
 plicatio s̄i d̄. D̄nis ut est in celo circumscrip̄tiue penete
 tur sum h̄os h̄as sacra eadem magnitudinis tum illius corpe
 glorioso, et hunc s̄b̄ circumscrip̄tiue et d̄iuisiōis in eodem
 loco est: q̄ h̄i p̄sentis modi s̄b̄ d̄iuisiōis uis h̄ec uis a leoni
 corpus in eodem loco conferri possunt

Articulus 39

Per quam actionem les q̄ ē in uno lo, in alio po

In p̄sentis quantitat̄is mentionem fecimus huius q̄ tradidimus
 q̄m q̄ ē in uno lo posse poni a Deo s̄b̄ in alio, q̄ actionem
 aduectiuam, l̄ p̄ actionem le productiuam, quarum nām mō breuiter
 explicabimus, d̄i exponemus et ita le solutio uera s̄t

Actio q̄ adductiva ē q̄ unū: et trahit ad Vbi, et non
ad existentiam actualem rei quae alibi in loco ponitur. Nec enī
trahit motu & localis: nec n̄ p̄ motum localem mobile, alibi
fari; sed dum donno agit p̄ter Vbi. Unde motus et localis
beneficium posset actio adductiva, et si non de illo, sed de actione
instantanea, q̄ trahit ad Vbi rei alibi existentis nos
q̄ procedat. Actio uō le producit in illa q̄ unū: trahit ad
actualem existentiam rei alibi existentis, et qua d̄ Vbi. Patet
conimbricā existentis, etiam Romae confaret, p̄ p̄c̄q̄ d̄i le pr
ductiva, q̄ ē le petita productio, et cum productio tantum trahit
ad actualem existentiam, le productio etiam ad illam trahit; sicut
addit productioni, quod illam centrali supponit, q̄ p̄m et actio
adductiva solum addit prima Vbi productioni, q̄ illam centrali
supponit.

His q̄ positis in primis d̄m ē sufficere actionem adduc
tivam, ut les q̄ existit hoc to, alibi et ponat. Hanc enī natio oij
debet defendere, q̄ trahit corpus d̄. Dni p̄mi in sacra Eu
chanstia solum p̄ actionem adductivam. Et sunt Scotista v̄ q̄ n̄ 4.
dist. 10. et 11. Faluo in 4. dist. 11. q̄ 3. art. 2. n̄ 24. Major id.
q̄ 1. Majorius q̄ penult. Ochamus. q̄ 6. et alij multi quos citat
Bar. tom. 1. in 3. p̄. disp. 30. sect. 4. in unis Probati, q̄ Vbi
ē unū q̄ quem les trahit ē in loco: q̄ sufficit illius multiplicati
v̄sis in locis ut les in illis existat: sed p̄ actionem adductivam
effectivē multiplicari Vbi: q̄ hae & la sufficit ut efficienter
rem q̄ existit hoc in loco hoc, in alio ponat. an̄ certū ē. Consi
derari: Ut quantitas multas existat subiectis, satis ē si h̄at
multas cum illis uniones, ad quas sufficere multa actione
unionum productiva: q̄ ad hoc ut les q̄ h̄c existit alibi ponat
satis ē q̄ h̄c h̄at Vbi unū, ibi alia: sed ibi effectivē q̄
d̄i q̄ actum adductivam: q̄ hae & la sufficit. An̄ primū uelcū
q̄ subiectum trahit album ē q̄ unū albedinē sufficit ut efficienter

fiat album, actio productiva albedinis: sed res q' hic p'sens e' p'p'ri
 adaequate in p'sens Roma q' alibi ubi: q' sufficit actio adue-
 hua, q' p'p'ri illud ubi producat, et hoc ut apperentur ibi ponat
 Probatur ulecius exemplo motus localis, nam hic sufficit uicinia
 actio, ut ponat lem in hoc, et in illo lo, cum sit actio aduectiua
 q' si ponamus lem hic p'sentem diuiter conseruari, et p' actione
 aduectiuam, alibi ubi Roma agere, factis erit hae actio adue-
 hua, ut apperentur ibi lem ponat. Nam q'mm intelligimus sub-
 rem p'p'ri calidum, si in co producat calor, ita intelligimus
 p'p'ri p'sens Roma, si ubi accipiat ubi, q' pot accipere p' actio
 nem aduectiuam adaequate cum eo in subto in denuo fiat ubi.

Obij. 1^a ubi productio centrali semper suppo-
 nit lem productam, alioquin, quomodo poterit d'ari, nam res
 p'p'ri non se existens q' ubi productionem. sed supponit
 existens, q' et aduectio ista de qua q'mm supponit centi-
 ali regi productam Roma, ubi accipit existam. Et p'p'ri q' si
 d' huc lem non producat n' p'p'ri illa hic p'sens p' ubi.
 q' et si d' huc illam lona n' producat, n' p'p'ri et ibi p'p'ri
 q' ubi, atq' aduectio aduectiua, tam centrali supponit
 productiuam, quam primi productio ubi supponit productiuam.
 Ad actionem productiuam primi ubi supponere existam
 existentem, non uo supponere existam hic, aut alibi, nam huc
 et alibi e' p'p'ri q' ubi, unde si ita supponeret ubi pro-
 ductio centrali supponeret ipsum ubi. Et p'p'ri q' si
 concipiamus Deum producere regi aliqua, et impingere
 ubi productam, ea res nullibi existeret, cum hic aut ibi
 n' p'p'ri p'p'ri q' ubi: q' tm supponit ad prima ubi pro-
 ductionem res exiens. Et consequenter ad aduectio nem
 supponit existens alibi tantum, et producta, n' uo le pro-
 ducta.

Nec obij. rem debere concipi indubitantem a hoc
 lo, ut in illo denuo accipiat ubi, et n' falsum e', nam res in

indistans ab hoc loco centrali supponit Vbi eo in loco, ut
fit facti indistans p Vbi et superaddita negotii, aliq
Vbi sibi ipsi supponenti, nam cum res p ponit se indistans
ab hoc loco nisi in eo sit, et sit in eo facti p Vbi, si hoc sup
poneret sem indistans em, se ipsum supponent, qd e' in factu
Nec valet exemplum a' unione inter gas unius compositi, qd
multi obijciunt. Nam unio inter manū et frum n' fit facti p in
distans illam, cum aque pere possint se indistans, et n'
unite, sed supponit ipsam indistans: at uo' unio quom
habet res scata cum loco, q' n' e' uo' unio facti p et ipsam
indistans q' centrali involuit Vbi eo in loco.

2° res q' exiit in unum hinc, n' pot' conseruari
Romae p actionem tm aduersuam: q' n' danda e' alia q' sit if
lius q' n' danda e' alia q' sit illius conseruatiua Romae: h'c
aut n' alia videt' nisi le productio, qm' n' conseruatio et produ
tio sunt eadem actio, ita et 2^a illa conseruatio est le productio.
Deniq' p actionem aduersuam n' tm p'nti Romae entitatem lei
ty contentis, sed et actionem quatuor conseruati. Nam qm' om
hac actio sufficiens e' ut hic lem conseruet, ita et suff'it ut
conseruet Romae si ibi ponat', ut ponit' q' actionem aduersuam
traham ad Vbi. Et uoluntati q' de hoc ut res sit pluribus in
lois suff'it si gloria Vbi in illis aegrot et n' indiget noua
actio: q' et non indiget noua actione q' quam unferatur
exia, sed tm actione q' quam Vbi multiplicat', nam p'ntia
realibi, ibi et ponitur eius conseruatio.

Instabis: q' nunquam d's poterit lem hic con
sistentem alibi ponere p actionem le productiuam, qn' s'ib'
et ibi producat actionem productiuam, at q' aeco q' supplie
talem actionem conseruet. Invi' Sagualla, q' si aco ad uer
rua p' p' conseruatiua quia res h'c cum actione conseruatiua
n' tm lei entitatem, sed et actionem adducit, ut et aco le
productiuam p' p' eandem conseruatiua non le productuet eandem

actionem conservatiuam. Cuius sequellam de falsam, nam actio
 facti praesens e in loco q' ubi lei cuius e. produero et conserua-
 ho. Unde si lei p' nouum ubi alibi facti e, a libi e potest
 ee actio, et actio aduersaria q' e facienter ibi lem ponit medi-
 ante ubi product et ponit actionem conservatiuam. Actio
 uo leproductiua non trahit ad aliam actionem nec pot' trahit ut
 alibi eam leproducat. Non negamus q' Deum potest. Proinde
 sit p' actionem leproductiuam eap' illam qua ^{con. in. p. p. e.} ~~Deum~~ ^{Deum} ~~Deum~~
 conseruat conseruare, sed illa actio facti ^{Deum} ~~Deum~~ ^{Deum} ~~Deum~~
 q' ubi, q' resultabit posita leproductione p' actionem que
 facti ubi trahit. Quasi si semp' ita non accidat est q' posita
 ibi leproductione, iam sup'flua e conseruatio q' alibi dat,
 ad q' actio ut conuatius sed conseruet' in leproductio ibi
 dabit'

De actione leproductiua contrarium em
 e. i. non sufficere sola ut lem alibi ponat. Et q' actio
 ho' productiua n' sufficit sola ut ponat lem hoc in loco: q'
 e non sufficere leproductiua ut sit a libi e ponat. and con-
 firmat q' actio productiua n' trahit facti ad ubi, sed ad actu-
 alitatem lei entitatem que antecedit ipsum ubi: q' ut lei pro-
 ducta hic ponat' p' altera actionem productiuam, natio alia dan-
 da e q' facti ad ubi terminetur. Probi' anis, q' ubi e
 mis' accidentalit, et p' p' e' uenit supponit iam lem
 productam: q' et supponit eius productionem q' hae n' pot'
 ad ubi facti trahit. alio q' sibi ipsi supponeret ut fecit.

Deinde q' ex ubi et le ubi eata non fit
 unum q' se: q' et produero lei, et produero ubi n' erunt
 una, eadem q' actio, sed p' ter productionem q' facti trahit
 ad actualitatem lei entitatem, dabit' alia q' facti trahit ad ubi.
 Unde iam p'bi' contra prius argumenti: Ut se hie actio produc-
 tiua ad ponendam lem in hie loco, ita se hie leproductiua ut
 sit illam ponat alia in loco: sed actio productiua sine a lia

q̄ factu terminetur ad ubi n̄ est factu ad ponendam rem in hoc to-
p̄ ubi n̄ est: q̄ nec actio productiva ad factu end̄ ut a libi
sub cam ponat. Quis est discursus planum manet et si multiplicanti
actiones le productiva nisi sub occupatib, quae factu ad ubi
terminatur, rem non poni in multis locis, sed tantummodo rem esse
p̄ multas actiones totales in eodem accipere. Quia et p̄t actio-
nem productivam parit inferre aliam quae factu ad ubi dicitur
impossible n̄ est, q̄ le productiva, ut n̄ productiva aliquis in loco le
productiva ut obis imp̄ponat aliam ad ubi factu tratam
non n̄ le productiva, nisi le quae fuit, h̄ est alibi, n̄ h̄ n̄ n̄
illam inferit, um les in eodem loco in quo productiva conservatur,
alia etiam totali actione diuinitus pot̄ le produci

Oby. Per eandem actionem p̄ quam fit les, fit
et eius complementum: sed ubi non h̄t mixturam unionem
um le productiva, quam complementum um le quae completur: q̄
p̄ eandem et actionem produceret. Major p̄t q̄ subici, et sub
subici eadem sunt actione, ut sub loco esse d̄ unus: si acci-
dens fiat extra subiectum p̄ eandem et actionem fit modus quo
completur, si in subiecto fit in h̄antia, et alia quae suis locis
composita sunt. Min̄ p̄t q̄ quodm̄ impossibile, q̄ quod les exi-
stet sine suo complemento, ita et impossibile q̄ quod existat
sine ubi. Rerum hoc argumenti fere solutio est superior loco.
Nam complementum speciā produci pot̄ eadem actione quae fit
produciur les cuius est complementum q̄ efficit unum p̄ se cum illa.
Sed ubi cum sit minus accidentalis efficit unum q̄ le u-
re quam modifiat, unde et etiam actio productiva n̄ pot̄ unum
p̄ se efficit unum actione productiva ubi

Di q̄ actiones tunc possunt efficere unam, um
sunt inimpleta: actio ubi productiva ubi, cum sit minus completa et
partialis est actio completa, et q̄ um nulla alia pot̄ unam p̄ se effice-
re. Vnde et si concederemus rem et complementum illius p̄t unum a
actione non composita et indivisibile, n̄ est adhuc concedendum

Ubi produci eadem actione qua produci^{ti} les q^o ubi est, q^o e^o mai^o accide^{ti}
 talis, et ratio supponit lem productam. Ubi q^o actio q^o facti traxit ad
 Ubi ratio connexa cum actione productiva lei, non q^o sit eius tri^o
 2. cordis, sed p^o connexione nam nam quam res facti illius
 tri^o implicat in actione lei productiva, et q^o implicat le
 accione et n^o accione a facti, ita implicat dari actionem produci
 nam alicujus ne q^o ratio non inferat aliam q^o facti traxit ad Ubi
 et q^o quam les producta efficienter fiat p^o tens in loco, cum facti
 facti p^o tens p^o Ubi

Quaerere id possemus qua actione corpus san
 ctissimum d. d^o ponat^{ur} in sacra Eucharistia. Quae de legit
 D. Thom. 3. p. q. 7. s. act. 5. cuiusq^o discipuli ibid. praesertim Bar.
 tom. 3. in 3. p. disp. 30. sect. 4. Caib^o vident aliq^o quos citat suf
 ficere actionem aduectivam. d^o tri^o dari ibi actionem le producti
 nam corporis d. d^o, et aliam q^o facti traxit ad Ubi supralegi
 ibi facti. Ubi q^o hic dari connexio quam catholici transsub
 stantia actionem appellant: q^o dari aliqua actio q^o heret^o immo. et
 facti ad substantiam corporis d. d^o, et q^o sufficiens est ad illa
 producendam, nisi rem producta est: q^o ont^o uai^o le productio. Di
 cum haec non tenetur facti nisi ad substantiam, danda a alia actio
 q^o facti traxit ad Ubi supralegi, quo d. d^o corpus supra legi
 praesens e^o in sacra Eucharistia. Haec de le uide^o Bar. in 3. p. q. 7. s. 5. quin
 tus q^o modus. Et quamvis id de factis ita uerum sit, q^o dari uera
 transsubstantia, et facti ad is et p^o modum p^o tens supralegi
 non negandum sufficere solam actio nem aduectivam, ubi hoc loci
 n^o d^o tenetur, atq^o adeo p^o illam solam potestatem ponit ubi n^o e^o.

Articulus Quartus.

Qua accia rem duobus in locis comitenti

Haec de le. Bar. tom. 3. in 3. p. disp. 48. sect. 1. supponendi